אלו נערות פרק שלישי כתובות לז.

מסורת הש"ס

ו) ימות לה. [כל הסוגיא ע"ש], ז) [לין לה מוקן וקן נרלה מפירש"י דליתא], ג) [שם ליתא לגירי], ד) כ"ק פג: מכות ד. יג: [לעיל לה:], ה) [לעיל לה: וש"נ], ו) כפ"ל: נרייה, ז) כפ"ל: לורע הנויס, ח) [שם מה.], ט) [דלא גזרינן כל"ל רש"ל], י) [שיך לעיל במשנה ט:], כ) [לף כט. ד"ה ופל לשמת], ל) [נ"ו שיך שם], מ) [לה. ד"ה רבא].

תורה אור השלם

1. וְכִי יֵצְאוּ אֲנָשִׁים וְנָגְפוּ אִשָּׁה הָרָה וְיָצְאוּ יְלָדֶיהָ וְלֹא יִהְיֶה אָסוֹן עָנוֹשׁ יֵעָנֵשׁ כַּאֲשֶׁר יָשִׁית עָלָיו בַּעַל הָאִשָּׁה וְנָתַן בִּפְלִלִים: שמות כא כב
2. וְהָיָה אִם בֵּן הַכּוֹת הָרָשָׁע וְהִפִּילוֹ הַשֹּׁפֵט וְהִכָּהוּ לְפָנָיו כְּדֵי רִשְׁעָתוֹ בְּמִסְפָּר: דברים כה ב

גליון הש"ס

רש"י ד"ה דיה שעתה וכו' לא גזור מפקידה לפקידה. כמלתא נמלה לו ע"ל:

הגהות מהר"ב רנשבורג

א) גמ' ר' יוסי אומר הרי היא כל הנשים. ע' נדה דף ו ע"ש תוד"ה דליכא שהות וכו' והגאון מהרר"ש לא ליינו כש"ם המדפיס ההגהותיו:

עין משפט נר מצוה

נו א ב ג מי' פי"ח מהל' גירושין הל' כח כב קמג עטיין ג טוש"ע אה"ע סימן יג סע"ף ה ו:

מוסף רש"י

מנטרא נפשה. וממנטיא מון בהיה ומזומן לה (ירמות לה.). אלא יוצאה בשן ועין. דלא הות ידעת מעיקרא דעתידה להתמהר לא מיטרחת ומזדהרת לתנאי מון בהיה (שם). אנוסה ומפותה. ירמלים, והרי אונס ממילא הוא ואין לה מון (שם). מתחפכת. ואף יולאה כשן ועין נמי ליכא הפתא למפרך. דליון דהיפון קל הוא לה ואין כי עורת, מתהפכת היא, דכל אשה מזנה אינה רוצה להתעבר (שם).

וסבר רבי יהודה בקדושתה קיימא **והתניא** הגיורת בו'. קשה דהסתם דמלמה גיורת לשבויה מ"כ תיקשי ליה מתניתין גופה דר' יהודה לא משוה גיורת לשבויה דתנן ר' יהודה אומר שבויה שנפדית הרי היא בקדושתה משמע דבהגן מודה למנא קמא ואמר ר"י דמתני' אתי ליה שפיר דמודה בגיורת שאין לה קנס דודאי היא בחזקת בעולה שנבעלה בעוד שלא היה דעתה להתגייר ואפילו אם היה דעתה להתגייר משהיתה בת שלש שנים ויום אחד מ"מ לא מנטרא נפשה כיון דאינה רואה להתעבר אבל מהך דצריכה להמתין שלשה חדשים אף על גב דדעתה לאיגיורי ומנטרא נפשה אפילו הכי קאמר צריכה להמתין ג' חדשים דאי אפשר לשמור עלמה מן העובדי כוכבים כ"ש שבויה שהיא מסורה בידם: **רבי** יהודה אומר דיה שעתה.

פירש הקונטרס כיון דליכא מעת לעת מפקידה לפקידה נמי לא גזור רבנן וכי יוסי דקאמר ומעמאה מעת לעת אלו דוקא מעת לעת מטמאה מטמאגיירה: **שבויה** מנטרא נפשה. וא"ת והא בקטנה נמי מיירי דלא מנטרא נפשה דהא אינה יודעת לשמור עלמה וקאמר ר"י דבקדושתה קיימא דקתני במתני' יתירה מבת ג' שנים ויום אחד וי"ל דקטנה לגמרי אינה מוסרת עלמה לביאה וכשהיא מוסרת עלמה לביאה קלת היא בת דעת ויודעת לשמור עלמה:

צריכות להמתין שלשה חדשים דברי ר' יהודה.

משמע דאפי' בקטנה שאינה רואה להתעבר קאמר רבי יהודה דצריכה להמתין מדקאמר יתירות מבנות ג' ויום אחד דגזר קטנה אטו גדולה וקשה לר"י ולרבינו תם דתניא בהחולץ (יבמות דף מב: ושם) הרי שהיתה רדופה ליצא לבית אביה או קטנה כו' צריכה להמתין ג' חדשים דברי ר"מ ר' יהודה מתיר ליארס ולינשא מיד אלמא לא גזר רבי יהודה קטנה אטו גדולה וכ"ת דוקא בגיורת ומשוחררת ושבויה גזר טפי דרבנן מודה לגמרי דאי אפשר לשמור עלמה מן העובדי כוכבים כ"ש שבויה שהיא מסורה בידם: **רבי** יהודה אומר דיה שעתה.

פירש הקונטרס כיון דליכא מעת לעת מפקידה לפקידה נמי לא גזור רבנן וכי יוסי דקאמר ומעמאה מעת לעת אלו דוקא מעת לעת מטמאה מטמאגיירה: **שבויה** מנטרא נפשה. וא"ת והא בקטנה נמי מיירי דלא מנטרא נפשה דהא אינה יודעת לשמור עלמה וקאמר ר"י דבקדושתה קיימא דקתני במתני' יתירה מבת ג' שנים ויום אחד וי"ל דקטנה לגמרי אינה מוסרת עלמה לביאה וכשהיא מוסרת עלמה לביאה קלת היא בת דעת ויודעת לשמור עלמה:

צריכות להמתין שלשה חדשים דברי ר' יהודה.